

TERUGGESPOELD: LEGENDS OF THE FALL

Vrouwen? Je kunt beter kippen houden! Weinig emancipatoire mannen, en dan druk ik me nog enigszins voorzichtig uit, slaken die kreet nog wel eens. Als de andere sekse zich in mannelijke kringen mengt, kan er alleen maar ellende van komen, bedoelen ze daar doorgaans mee te zeggen. Hoe bezijden de waarheid wellicht ook, ze zouden hun 'gelijk' zomaar bevestigd kunnen zien in *Legends of the fall*. Want de western uit 1994, winnaar van een Academy Award voor beste cinematografie, neemt een dramatische wending als er plotseling een vrouw opduikt in het tot dan louter uit mannen bestaande gezin Ludlow. Moeder heeft vader –

een door Anthony Hopkins prachtig neergezette oud-cavalerieofficier en kolonel, die het beu was te vechten tegen de indianen en aan die strijd een hartgrondige hekel aan de Amerikaanse overheid overhield – verlaten omdat ze niet meer tegen de koude herfst en winters kan. Ze laat hem achter met de zoons Alfred (Aidan Quinn), Tristan (Brad Pitt) en Samuel (Henry Thomas). In een huis in het niemandsland van Montana kan het gezin de touwtjes slechts met de nodige moeite aan elkaar knopen, maar al met al is er eigenlijk geen vuiltje aan de lucht. Tôt Samuel terugkeert van zijn studie, in gezelschap van zijn verloofde Susannah (Julia Ormond). De mannen zijn verheugd dat er eindelijk

Julia Ormond is de 'aanstichter' van de ellende in *Legends of the fall*.

weer een vrouw – en wat voor één – in hun midden is en nemen haar liefdevol op. Ze leren haar schieten en paardrijden, maar de contouren van een toekomst vol ellende, waarin Susannah ongewild de spil is, zijn dan eigenlijk al goed zichtbaar. Het is te merken dat Alfred gevoelens voor het liefje van zijn broer koestert en Susannah voelt zich op haar beurt sterk aangetrokken tot Tristan, die een stuk woester en aantrekkelijker is dan de brave borst Samuel. Die laatste is het eerste slachtoffer in een lange reeks. Hij sneuvelt op het Europese slagveld, waarna thuis in Montana de strijd om Susannah losbarst tussen Alfred en Tristan, die veruit de beste papieren heeft. Maar vanwege zijn grillige en onrustige

natuur en de schuldgevoelens over de dood van Samuel, kiest hij ervoor de wereld te bereizen. Susannah trouwt na jaren met Alfred en als Tristan onverwacht terugkeert, begint de ellende van voren af aan. Met de zelfmoord van Susannah, de dood van Tristans indiaanse vrouw en de gedwongen vlucht van Tristan vanwege een bloedige wraakactie als dramatische gevolgen. De makers proberen er nog een happy end in te vlechten door een soort verzoening tussen Alfred en Tristan, maar dat weegt niet op tegen het feit dat het gezin Ludlow volledig uiteengereten is. En dat alles ná de entree van een vrouw in een mannenwereld.

door Bauke Boersma

Flikken

op de schietbaan

door Monique Brandt

Ze azen, nu ze de nominatie binnen hebben, meer dan ooit op een Gouden Televiziering. De cast van *Flikken Maastricht* duimt wat af dezer dagen. Maar tussendoor wordt er gewerkt. De laatste opnamen van seizoen acht wachten en we kunnen er zeker van zijn: het wordt weer een bewogen reeks. „We komen in een duister crimineel milieu terecht, dus kunnen wel wat training gebruiken. Het wordt een achtbaan”, lacht Angela Schijf, alias de eigenzinnige rechercheur Eva van Dongen, partner van de niet minder eigenwijze Floris Wolfs (Victor Reinier). Seizoen acht is de eerste van een serie-drieluik, bij elkaar de allerlaatste seizoenen van de succesvolle politiereeks. Om in vorm te komen, deden de acteurs een dagje schietbaan bij het

Seizoen acht van *Flikken Maastricht* staat in de steigers. Een training op de schietbaan behoort ook tot de voorbereiding. „Dit is echt kicken!”

De cast van *Flikken Maastricht* – onder anderen Victor Reinier en Angela Schijf – op schietles. foto's Dinand van der Wal

politiecorps Limburg-Noord. Angela Schijf staat, gehoorbescherming en de veiligheidsbril keurig op het hoofd, als een pro haar wapen uit elkaar te halen. „Of je hier wat aan hebt als acteur? Absoluut. Je leert hoe je zo'n ding moet vasthouden. Dat is belangrijk, omdat het er anders al snel lullig uitziet op televisie. Echte politiemensen staan hier vier keer per jaar. Dat hebben wij nou ook weer niet nodig, maar af en toe een opfriscursus is nooit weg.” Dus mag de cast even lekker oefenen op de baan. Onder strikt toezicht van instructeurs, dat wel. En natuurlijk onder het wakend oog van Erik van Rijsselt, de politiemann die de makers van de serie al vanaf het begin met raad en daad bijstaat. Goedkeurend houdt Van Rijsselt 'zijn' acteurs in de gaten. „Ik kijk of ze in de juiste houding staan als ze met hun wapen in de weer zijn. En of ze ermee omgaan zoals dat moet”, zegt hij.

Het geweld is intussen serieus losgebarsten. Schijf mikt geconcentreerd op de levensgrote poppen voor haar. „Dat schieten is toch vooral een jongensding”, zegt ze later. „Ik vind het leuk, maar ik krijg er nou ook weer geen kick van. Helemaal in het begin had ik er zelfs een aversie tegen; je staat toch met een potentieel moordwapen in handen. Daar ben ik gelukkig overheen.”

Victor Reinier, die ook de komende seizoenen steeds een aflevering registreert en bovendien meeschrijft aan de scripts, staat verderop met zichtbaar plezier te knallen. „Het zijn de cadeautjes die je in dit vak krijgt”, glimt hij. „Paardrijden, motorcrossen, schieten... Heerlijk, die fysieke dingen. In de serie *Baantjer*, die ik hiervoor deed, had ik van de 120 afleveringen er misschien 20 met pistoolactie. Nu veel meer. Ik hoop dat ik het nooit nodig heb, maar als het moet, kán ik schieten.” Inmiddels is de acteur al twee keer gewond geraakt wegens te enthousiast stunts tijdens de opnames, maar dat mag de pret niet drukken.

Oda Spelbos, oftewel straatagente Marion Dreesen, bekijkt ietwat beteuterd de kersverse blaar op haar hand. „Mijn instructeur zei dat na een week schieten de vellen erbij hangen. Het is best zwaar. Toch zijn deze schietlessen nuttig. Je weet hoe je ermee om moet gaan en hoe machtig zo'n wapen voelt. Je beseft ook dat een ongelukje grote gevolgen kan hebben. 'O sorry, ik schiet in je knie', dat kan natuurlijk niet.”

Ze is blij dat ze de serie samen met de rest van de cast mag afronden. „Je bent toch een soort familie. Ik wil dus niet halverwege doodgaan. Ik zou het wel weer leuk vinden als Marion met een heel rijk of beroemd persoon zou trouwen. Tot nu toe lopen haar relaties nogal sneu af, dus dat zou een mooie relationele uitsmijter zijn.”

Na de opnamen beginnen voor Spelbos meteen de repetities voor het stuk *de Passievrucht*, naar het boek van Karel Glastra van Loon. Daarin staat ze weer tegenover Victor Reinier. Aansluitend aan de voorstellingenreeks, in maart volgend jaar, starten de opnamen voor de laatste twee seizoenen *Flikken Maastricht*. Pittig, maar Reinier is er desondanks blij mee, zegt hij. „O-tje en ik zaten al bij elkaar in de klas op de toneelschool, dus we hebben al vaker samen op de planken gestaan. Daarbij is ze hartstikke goed en gelukkig hoeft ze niet te schieten. Dat is ook weer een grote pre!”

Seizoen acht van *Flikken Maastricht* begint op vrijdag 21 februari 2014.

reageren?
media@depersdienst.nl